

זבחים פג

רבי יהושע	רבן גמליאל	
המזבח מקדש את הראוי לו – מה נחשב ראוי לו? מקור בפסוק	כל הראוי לאישים	כל הראוי למזבח
היא הצלפה על מוקדה; מה עולה, שהיא ראויה לאישים – אם עלתה לא תרד; אף כל שהוא ראוי לאישים – אם עלה לא ירד.	היא הצלפה על מוקדה על המזבח; מה עולה, שהיא ראויה למזבח – אם עלתה לא תרד; אף כל דבר שהוא ראוי למזבח – אם עלתה לא תרד	
אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדם והנסכים	ירדו	לא ירדו
מה עושה על הפסוק של האחר?	היא הצלפה על מוקדה על המזבח - מאי (טעמא) קאמר רחמנא כל הראוי למוקדה, מקדש מזבח (היתה לה שעת כושר)	היא הצלפה על מוקדה - לאהדורי פוקעין
אכר תאכף האש את הצלפה על המזבח	לאהדורי פוקעין וממילא שמעת מינה דעכולי עולה מהדרינן	עכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עכולי קטורת.
כף הנולד המזבח יקדש	מאי טעמא קאמר רחמנא – (לא היתה לה שעת כושר)	מאי (טעמא) קאמר רחמנא אם עלה לא ירד? כי מקדש מזבח (לא שנא היתה לו שעת הכושר לא שנא לא היתה לו שעת הכושר)

קמצינ שלא קידשו בכלי ירדו	אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן
ירדו	לא ירדו
מיחסרו מעשה בגופייהו	לא מיחסרו מעשה בגופייהו

רבי יוסי הגלילי	רבי עקיבא	
מקור לדין: מזבח מקדש את הראוי לו עולת העוף פסולה איכא בינייהו מה עושה עם הפסוק של האחר?	כפשים - מה כבשים ראויין, אף כל ראוי. ירד	צלפה - מה עולה ראויה, אף כל ראויה. לא ירד
ירד	לא ירד	
צלפה - אי כתיב כפשים ולא כתיב צלפה, הוה אמינא אפילו מחיים; כתב רחמנא צלפה.	כפשים - אי כתיב צלפה ולא כתיב כפשים, הוה אמינא אפילו כתיב רחמנא כפשים.	

התנאים במשנה – ר' יהושע, רבן גמליאל ור' שמעון	התנאים בבבלי – ר' יוסי הגלילי ור' עקיבא	
לא ירדו	ירדו	קמצים שקדשו בכלי
לא תרד	תרד	מנחה הבאה בפני עצמה

